

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/364/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613206338
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8613206338.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: 36 864 421, Grösslingova 4, Bratislava, proti žalovanej: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Svidník č. k. 4C 374/2013-80 zo dňa 12.06.2015 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

N e p r i z n á v a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Svidník (ďalej len „prvostupňový súd“) napadnutým uznesením dovolacie konanie zastavil a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Svoje rozhodnutie odôvodnil § 10 ods. 1, 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov. Napriek výzve prvostupňového súdu zo dňa 21.04.2015 žalobca nezaplatil súdny poplatok (podľa položky 7a v spojení s § 6 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb.) za dovolanie, pričom bol vo výzve na jeho zaplatenie riadne poučený o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. V dôvodoch svojho odvolania uviedol, že podľa položky 7a sadzobníka súdnych poplatkov sa poplatok vyrubuje za žalobu na náhradu škody spôsobenej nezákonným úradným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom, preto spoplatneniu podlieha len podanie žaloby na náhradu škody. Konštatoval, že podal dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, nie žalobu, pričom súd nie je oprávnený svojvoľne rozširovať okruh úkonov podliehajúcich súdному poplatku. V prílohe zákona č. 71/1992 Zb. nie je jasne a jednoznačne stanovená poplatková povinnosť za podanie dovolania. Tvrdil, že mu ako žalobcovi bola v rozpore so zákonom č. 71/1992 Zb. uložená poplatková povinnosť v prípade, keď ju nemal. Použitie analógie legis v prípade vyrubenia súdneho poplatku je vylúčené. Namietal, že povinnosť je možné ukladať zákonom alebo na základe zákona. Ďalej dôvodil, že za konania začaté do 30.9.2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30.9.2012, i keď sa stanú splatnými po 30.9.2012, pričom v danom prípade bola žaloba žalobcom podaná pred 1.10.2012., konanie teda začalo pred účinnosťou zákona č. 286/2012 Z. z., preto je nutné aplikovať právny stav platný do 30.9.2012. Vzhľadom na uvedené navrhol odvolaniu v celom rozsahu vyhovieť a napadnuté uznesenie/výzvu zrušiť bez náhrady, resp. napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť na prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Odvolací súd v zmysle zásad § 212 O.s.p. preskúmal napadnuté uznesenie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 10 ods. 1 prvá veta zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania alebo dovolania, prvostupňový súd vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú určí spravidla v lehote desiatich dní od doručenia výzvy; ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, súd konanie zastaví.

Odvolačný súd poukazuje na to, že súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom bolo ex lege podľa § 4 ods. 1 písm. k) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „poplatkového zákona“), oslobodené od poplatku od 01.07.2007, ktoré bolo zavedené s odkazom na zákon č. 273/2007 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Zákonom č. 286/2012 Z. z. z 11.09.2012, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 145/1995 Z. z. o správnych poplatkoch v znení neskorších právnych predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, došlo k novele zákona o súdnych poplatkoch, pričom bolo vypustené s účinnosťou od 01.10.2012 ustanovenie § 4 ods. 1 písm. k) poplatkového zákona (týkajúce sa vecného oslobodenia vzťahujúceho sa na konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom).

Z ustanovenia § 18ca poplatkového zákona v súvislosti s účinnosťou novely poplatkového zákona č. 286/2012 Z. z. vyplýva, že z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30.09.2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30.09.2012, i keď sa stanú splatnými po 30.09.2012.

Pri výklade predmetného zákonného ustanovenia je potrebné vychádzať z celého kontextu poplatkového zákona s poukazom na znenie § 1 a § 5 citovaného právneho predpisu.

Ak bol poplatkový úkon navrhnutý alebo ak je v Sadzobníku súdnych poplatkov ustanovený súdny poplatok za konanie a toto bolo začaté do 30.09.2012, vyberajú sa poplatky podľa doterajších predpisov. Ide o zakotvenie princípu zákazu retroaktivity vo vzťahu k úkonom navrhnutým alebo konaniam začatým do 30.09.2012, keďže pri nich poplatková povinnosť vznikla ešte počas účinnosti právneho stavu pred novelou vykonanou zákonom č. 286/2012 Z. z..

V prípade podania dovolania vzniká poplatková povinnosť podľa § 5 Zákona o súdnych poplatkoch až podaním dovolania, ktoré je poplatkovým úkonom. Ak bolo dovolanie podané po 30.09.2012, aj keď samotné súdne konanie na súde prvého stupňa začalo do 30.09.2012, použije sa na poplatkovú povinnosť v dovolacom konaní právny stav účinný po 30.09.2012.

Podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov účinného od 01.10.2012, zo žaloby za náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom sa platí súdny poplatok vo výške 20 Eur.

Podľa § 6 ods. 2 tretia veta Sadzobníka súdnych poplatkov poplatok za dovolanie sa vyberá vo výške dvojnásobku poplatku ustanoveného v sadzobníku.

Ak je ustanovená sadzba za konanie, myslí sa tým konanie na jednom stupni (§ 6 ods. 2 veta prvá Zákona o súdnych poplatkoch). Poplatok podľa rovnakej sadzby (vo výške dvojnásobku) sa vyberá i v dovolacom konaní vo veci samej. Z uvedeného vyplýva, že i sám zákonodarca rozlišuje pre poplatkové účely medzi konaním na jednom stupni a konaním odvolacím a dovolacím, preto poplatková povinnosť za dovolanie sa posudzuje podľa právneho stavu platného v čase účinnosti začatia dovolacieho konania.

Keďže poplatková povinnosť žalobcu v dovolacom konaní vznikla podaním dovolania a od 01.10.2012 na konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom sa nevzťahuje vecné oslobodenie, vznikla žalobcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za dovolanie podľa § 6 ods. 2 tretia veta poplatkového zákona, položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov (porov. tiež uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 12Co 530/2013-97 zo dňa 30.4.2014).

S prihliadnutím na vyššie uvedené odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p. uznesenie prvostupňového súdu ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ustanovenia § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p.. Dôvodom takéhoto rozhodnutia bola skutočnosť, že žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný a úspešnému žalovanému v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.